

تحلیل فضایی شاخص‌های کمی و کیفی مسکن در سطح نواحی شهر ایزده^۱

علیرضا سیاف زاده^۱، مجتبی مرادی^۲، نبی‌الله حسینی شه‌پریان^{۳*}

^۱ دانشجوی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

^۲ کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

^۳ دانشجوی دوره دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۰۱

چکیده

روند شتابان شهرنشینی و رشد جمعیت در سه دهه گذشته در کشورهای در حال توسعه و به ویژه در کشور ایران، مسائل بسیاری در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی به همراه داشته است و تهیه برنامه‌ای جامع در بازار مسکن را ضروری ساخته است. برای چنین برنامه‌ای شاخص‌های مسکن و ارزیابی آنها ابزار مناسبی جهت سنجش نیازهای بخش مسکن در کشور است. هدف اصلی این پژوهش تحلیل فضایی شاخص‌های کمی و کیفی مسکن در سطح نواحی شهر ایزده می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر ماهیت، نظری- کاربردی و از لحاظ روش مطالعه، توصیفی- تحلیلی است. برای سنجش تفاوت بین نواحی ۵ گانه شهر ایزده از ۹ شاخص کمی و کیفی مسکن بهره گرفته شده است. سپس بعد از جمع‌آوری اطلاعات و داده‌های آماری، از تکنیک تصمیم‌گیری تاپسیس فازی و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده شده است. در مدل تصمیم‌گیری تاپسیس فازی، ناحیه ۲ و ۳ با وزن ۰/۵۸۲ و ۰/۵۸۸ در سطح برخوردار، ناحیه ۴ با وزن ۰/۳۹۲ نیمه برخوردار و نواحی ۱ و ۵ با وزن ۰/۳۶۸ و ۰/۳۶۴ در سطح برخوردار کم قرار گرفته‌اند. بصورت کلی نتیجه‌نهایی این پژوهش، عدم انطباق توزیع شاخص‌های کمی و کیفی مسکن در سطح نواحی شهر ایزده را نشان می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: تحلیل فضایی، شاخص‌های کمی و کیفی مسکن، تکنیک تاپسیس فازی، نواحی شهر ایزده

^۱ این مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد تحت عنوان تحلیل فضایی شاخص‌های کمی و کیفی مسکن در سطح

نواحی شهر ایزده نویسنده دوم به راهنمایی نویسنده اول و مشاوره نویسنده سوم دانشگاه پیام نور تهران است.

* نویسنده مسئول: nabi.hosseini12@gmail.com

ارجاع به این مقاله: سیاف زاده، علیرضا، مرادی، مجتبی، حسینی شه‌پریان، نبی‌الله. (۱۴۰۰). تحلیل فضایی شاخص‌های کمی و

کیفی مسکن در سطح نواحی شهر ایزده. فصلنامه مطالعات توسعه پایدار شهری و منطقه‌ای، ۲(۳)، ۸۳-۱۰۲.